ОСОБЛИВОСТІ ОЦІНЮВАННЯ ТА ФОРМУВАННЯ ЦІЛЬОВОГО КОЛОРИТУ ПАРКУ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА У М. КИЄВІ

Н. О. Олексійченко, доктор сільськогосподарських наук, професор,
професор кафедри ландшафтної архітектури та фітодизайну,
М. С. Мавко, аспірантка кафедри ландшафтної архітектури та
фітодизайну,*

Національний університет біоресурсів і природокористування України
E-mail: olex@nubip.edu.ua

Колористика в ландшафтній архітектурі є перспективним, проте недостатньо дослідженим напрямом, який дасть змогу як поліпшити естетику, так і сформувати середовище відповідно до функціональних та тематичних особливостей садово-паркового об'єкта. Метою дослідження є аналіз наявної наукової інформації щодо колірного вирішення об'єктів ландшафтної архітектури залежно від їхнього функціонального та тематичного навантаження, оцінювання колористичних особливостей паркового середовища та розробка рекомендацій із формування його цільового колориту. Дослідним об'єктом обрано парк імені Тараса Шевченка у м. Києві. Оцінювання колориту ландшафту проводили за методикою Oleksiichenko et al. (2018), що передбачала фотофіксацію основних видових точок парку впродовж чотирьох пір року, обробку фото за допомогою графічного редактора та визначення основних кольорів і їх відсоткового співвідношення. Під час визначення функціональних особливостей парку керувалися класифікаціями за Rodichkin (1990), Kucheriaviy (2005), Teodornskiy et al. (2011) та ін.

У процесі дослідження проаналізовано залежність колористичного вирішення об'єкта ландшафтної архітектури відповідно до його функціонального призначення. Визначено та порівняно кольорові гами, в яких сформований колорит парку ім. Т. Шевченка в різні періоди року. Загалом у парковому колориті переважає зелена гама кольорів (25,3–41,3 %), за винятком зимового колориту (1,4 %), через обмеженість асортименту вічнозелених рослин, та сіра колірна гама, яку формують замощені території (27,7–44,6 %). Щодо впливу наявного паркового колориту на психоемоційний стан відвідувачів можна зробити висновок, що він сприятливий як для навчальної роботи, так і для відпочинку, попри те, що в зимовий період часу тут переважають ахроматичні кольори, їх дещо гнітючий ефект урівноважується колірними акцентами (9,9 %). Підібрано

* Науковий керівник – доктор сільськогосподарських наук, професор Н. О. Олексійченко.

колірні гами для формування цільового колориту парку, який сприятиме відтворенню функцій різних паркових зон (меморіальної, дитячої, прогулянкової та ін.), та носії кольору, за рахунок яких можна внести зміни до колориту на етапі реконструкції об'єкта.

Ключові слова: колорит ландшафту, функціональний (цільовий) колорит, насадження, парк, пори року..

Актуальність та аналіз останніх досліджень. Використання впливу кольору в ландшафтній архітектурі являє собою перспективний напрям, який дасть змогу використовувати колористику для формування середовища садово-паркового об'єкта відповідно до функціональних і тематичних особливостей. Як стверджує Ulrich (1979), потенціал і психологічні «ресурси» ландшафтів для зменшення або підвищення тривоги та впливу на інші аспекти емоційного стану спостерігача досліджені недостатньо, що необхідно обов'язково враховувати під час планування та проектних рішень. Проте досі психологічному впливу природного середовища приділено недостатньо уваги, зокрема й в аспекті колірного впливу.

Відповідно до літературних джерел, існує чітка залежність між колірним вирішенням та функцією об'єкта (Frieling & Auer, 1973; Blokhin, 1977; Stepanov, 1985; Serdyuk & Kurt-Umerov, 1987; Panksenov, 1988; Kobayashi, 1991; Bos, 2008), що зумовлено психофізіологічною дією кольорів на людину. Спосіб відображення функціонального призначення об'єкта в його колориті широко використовують в архітектурі та дизайні інтер'єру (Stepanov, 1985). Колірні теми для різних типів просторів рекомендує розробляти О. Н. Вороніна (Voronina & Voronina, 2007). Як наголошує Н. Є. Трегуб, запроектована поліхромія має чинити на людей запланований вплив (Trehub, 2006).

Тому за визначеного основного функціонального призначення парку або зони можна сформувати колорит цілеспрямованої дії, який би створював сприятливу атмосферу для відвідувачів, посилював основну функцію парку та був носієм відповідного ідейного навантаження. Психологічний підхід до проектування предметно-просторового середовища висвітлено у методиці S. Kobayashi (1991), яка полягає у пошуку ключових слів і відповідних для них кольорів («колірні карти»), дає змогу створювати цільовий колорит інтер'єрів. Подібний підхід для проектування колориту об'єктів ландшафтно-архітектури застосовує T. Bos (2008).

Питанню впливу кольору на інтелектуальні процеси в літературі приділено достатньо уваги (Frieling & Auer, 1973; Elliot & Maier, 2014; Bakker, 2014; C. von Castell et. al., 2018). Поряд із фізіологічним та емоційним впливом кольору, I. C. Bakker (2014) виокремлює також когнітивний. Проаналізувавши наявні дослідження зі впливу кольору на процеси мислення та працездатності, можна сформувати узагальнену схему впливу кольорів на когнітивні процеси. Зокрема, Frieling and Auer (1973) не рекомендують фарбувати темними, холодними, сірими кольорами ті приміщення, в яких люди займаються розумовою діяльністю. Оптимальним колірним оточенням вважають поєднання зеленого та жовтого кольорів, які створюють сприятливі умови для розумової роботи. Аналіз колориту

ландшафту закладів вищої освіти (ЗВО) поданий у роботах Н. О. Олексійченко та М. В. Крачковської (Oleksiiichenko & Krachkovska, 2016). Виявлено, що панівними на територіях ЗВО м. Києва є кольори ахроматичної гами, частка яких змінюється залежно від сезонів року від 50,4 до 84,9 %. Це надто високий показник, що може спричиняти негативні емоції й апатію до навчання. Хроматична гама становить 15,1–49,6 % та сформована зеленими (1,3–33,1 %), жовто-коричневими (1,4–18,3 %), блакитно-синіми (4,4–13,7 %) і помаранчево-червоними (0,2–1,6 %) кольорами. Особливу увагу в колористичному оформленні ЗВО варто приділити саме осінньому періоду року.

Мета дослідження: аналіз наявної наукової інформації щодо колірного вирішення об'єктів ландшафтної архітектури залежно від їхнього функціонального та тематичного навантаження, оцінювання колористичних особливостей паркового середовища та розробка рекомендацій із формування його цільового колориту.

Матеріали і методи дослідження. Дослідним об'єктом обрано парк імені Тараса Шевченка, який розташований у Шевченківському районі м. Києва, навпроти головного корпусу Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Оцінювання колориту ландшафту проводили за методикою Н. О. Олексійченко, Н. В. Гатальської, М. С. Мавко (Oleksiiichenko et al., 2018). Визначення видових точок проводили на основі аналізу основних напрямків руху на території парку, розташування місць відпочинку, композиційних і сезонних акцентів. Виокремлені видові точки наносили на план парку з подальшим проведенням посезонної фотофіксації обраних пейзажів: взимку, восени, навесні та влітку. Для аналізу колориту видових точок фотознімки обробляли

за допомогою стандартних операцій програми «GIMP Image Manipulation Program», версія 2.8. З усіх відтінків, які наявні на фотографії, виділяли 15–20 панівних кольорів за допомогою індексації зображення. Потім обчислювали частки, які займає кожен із кольорів (за гістограмою кольорів), а за отриманими співвідношеннями будували діаграми (Oleksiiichenko et al., 2018). Ці обчислення можна провести у графічному редакторі, водночас із метою оптимізації процесу опрацювання даних у співпраці з іншими авторами було розроблено веб-додаток, який дає змогу значно пришвидшити цей процес (розробник М. П. Мавко). Dodatок опублікований та перебуває у вільному доступі (Color analysis, 2018).

Для оцінювання наявного колориту проведено дослідження видових точок і визначено кольорові гами, які панують у парку впродовж року. З цієї метою було виділено близько 20 основних видових точок (рис. 1), проведено їх фотофіксацію в різні періоди часу: восени (23 вересня 2012 р.), взимку (22 грудня 2013 р.), навесні (2 травня 2013 р.) та влітку (9 серпня 2013 р.). Додатково було проведено фотообстеження для визначення посезонних колірних акцентів упродовж 2016–2017 рр.

Зважаючи на залежність між функцією, тематичним навантаженням та ідеологічним контекстом об'єкта та його колоритом, при оцінюванні колористичних особливостей паркових ландшафтів проведено детальний аналіз функціональних особливостей паркових територій на сучасному етапі (див. рис. 1). Під час визначення функціональних особливостей парку керувалися класифікаціями Д. І. Родічкіна (Rodichkin, 1990), В. П. Кучерявого (Kucheriavyi, 2005), В. С. Теодоронського (Teodornskiy et al., 2011) та ін.

Рис. 1. Схема розміщення видових точок і функціонального зонування парку ім. Т. Шевченка

Результати дослідження та їх обговорення. Коротко охарактеризуємо дослідний об'єкт із погляду містобудівельної ситуації, планувальних особливостей та асортименту насаджень. Парк імені Т. Шевченка з усіх сторін обмежений міським ландшафтом: із півночі – бульваром Т. Шевченка, зі сходу вул. Терещенківською, з південного боку – вул. Л. Толстого, із заходу – вул. Володимирською. Парк заклав у 1860-х рр. садівник Карл Христіані під назвою Університетський сквер. Нині охоплює площу 5,28 га (відповідно до даних Реєстру парків м. Києва). З 1972 р. має статус парку-пам'ятки садово-паркового мистецтва місцевого значення (рішення виконкому міськради

від 20 березня 1972 р. № 363). Для парку характерне регулярне планування дорожньо-стежкової мережі, яка замикається кільцевою алеєю. У паркових насадженнях переважають листопадні дерева, зокрема *Acer platanoides* L., *Aesculus hyppocastanum* L., *Tilia cordata* Mill., *Fraxinus excelsior* L., з-поміж хвойних широко трапляються *Picea pungens* Engelm., *P. abies* (L.) Karst., *Thuja occidentalis* L. Також у парку широко використовують гарноквітучі дерева й кущі: *Magnolia soulangeana* Soul., *Malus niedzwetzkyana* Dieck, *Forsythia europaea* Deg. et Bald., *Spiraea media* Schmidt, квітникове оформлення. На території парку розташовані такі споруди: будинок дитячої творчості,

які забарвлені в темно-коричневий, майже чорний колір (6,9 %). Оскільки в парку невелика кількість вічно-зелених насаджень, то частка зеленого кольору незначна – лише 1,4 %.

Вагомий внесок у колірну гаму зимового колориту роблять постійні колірні носії (9,9 %), а саме будівлі, які оточують паркову територію по периметру: червоний (2,7 %) і жовтий (1,4 %) корпуси університету та інші будинки (жовто-сірі відтінки – 5,8 %). Також привертають увагу своїм забарвленням малі архітектурні форми (розфарбовані лави та дитячий майданчик), хоча їхня частка незначна – 0,4 %. Небо взимку забарвлене у світло-сірий колір, його частка становить 10,3 %. Детальніше кольори, які формують зимовий колорит парку, наведено на діаграмі (рис. 3).

Навесні в парку переважають яскраві зелені відтінки насаджень, які становлять 41,2 % у загальному колориті, а також світло-сірі відтінки заможених територій (27,7 %). Роль акцентів віді-

грають яскраво-червоний колір квітників (*Tulipa hybrida* Hort. L.) – 0,5 %, рожеві відтінки красиво-квітучих видів дерев, а саме: *Magnolia soulangeana* Soul., *Malus niedzwetzkyana* Dieck. – 2,7 %, жовтий колір *Forsythia europaea* Deg. et Bald. – 0,2 % (рис. 4). Для весни характерне яскраво-блакитне забарвлення неба, його частка у колориті видових точок становить 9,8 %. Навесні колористика парку значно багатша та яскравіша, ніж восени або взимку (рис. 5).

Що ж до літнього колориту парку, то він представлений у сіро-зеленій гамі, яку формують зелений колір насаджень (41,3 %) і сіре мощення (34,3 %). Кольори квітників становлять 3,3 % у загальному колориті парку, зокрема: жовтий (*Sedum acre* L.) – 2,2 %, помаранчевий (*Tagetes erecta* L.) – 0,5 %, рожевий (*Petunia hybrida* hort. ex Vilm.) – 0,4 % та червоний (*Salvia splendens* L.) – 0,2 %. Корпуси університету значно менше, ніж взимку, проглядаються крізь крони дерев, їхня частка у парковому колориті становить 1,7 % (черво-

Highcharts.com

Рис. 3. Співвідношення кольорів у зимовому колориті парку ім. Т. Шевченка

Рис. 4. Весняні акценти у колориті видових точок

ний – 1 %, жовтий – 0,7 %). Небо також менше проглядається крізь крони, його частка в колориті видових точок становить 7,7 % (світло-блакитний колір). Кольори влітку, завдяки сонячному освітленню, представлені яскравими, насиченими відтінками (рис. 6).

У результаті проведеного аналізу ми визначили та порівняли кольорові гами, у яких сформований колорит парку ім. Тараса Шевченка, в різні пори року. Загалом у парковому колориті переважає зелена гама кольорів, за

винятком зимового колориту, через обмежений асортимент вічнозелених насаджень, та сіра колірна гама, яку формують замошені території. Основними носіями кольору є мінливі, а саме: листопадні деревні насадження, небо, квітники та постійні носії кольору (мощення доріжок і майданчиків, будівлі), частка умовно-змінних колірних носіїв незначна (вічнозелені насадження, малі архітектурні форми). Небо є найбільш мінливим носієм кольору (його забарвлення може набувати білого, сі-

рого або блакитного кольору залежно від погодних умов, а також частка неба у паркових пейзажах може варіювати, що зумовлено кількістю просвітів у кроні дерев, яка змінюється упродовж вегетаційного періоду), на нього немає впливу, тому це необхідно враховувати під час формування паркового колориту, перекриваючи його іншими яскравими кольорами, особливо в осінньо-зимовий період, коли переважають похмурі дні. Яскраво видно вплив кліматичних чинників, зокрема й погодних умов, на колорит ландшафту, якщо порівнювати зимовий і літній пейзажі (рис. 7). Погодні умови зумовлюють те чи те освітлення і отже різний баланс світла-тіні, що, своєю чергою, впливає на відтінок та частку забарвлення навіть таких постійних кольороносців, як мощення. Детальніше про мінливість колориту у природньому середовищі див. у праці М. С. Мавко (2018).

У формуванні паркового колориту впродовж року беззаперечно важливе значення мають колірні акценти,

де основними є квітники, навесні це красивоквітучі види дерев, для зимового колориту – МАФи та будівлі, які оточують паркову територію, зокрема корпуси університету.

Як характерну особливість парку імені Т. Шевченка слід вказати досить велику частку колірних акцентів, яка у різні пори року коливається від 4,6 до 9,9 %. Відповідно, частка кольорів довколишньої забудови зростає взимку, коли насадження перебувають у безлистяному стані і міський ландшафт проглядається (рис. 8). Наявність таких колірних плям важлива для формування колориту парку та його психоемоційної атмосфери.

Оцінювання наявного колориту парку здійснено з метою аналізу сприяння його панівним функціям парку. Визначено класифікаційну належність парку імені Т. Шевченка, його функціональні зони та основні функції, які він виконує на сучасному етапі (табл. 1). Встановлено, що парк імені Т. Шевченка є поліфункціональним.

Рис. 6. Співвідношення кольорів у літньому колориті парку ім. Т. Шевченка

а

б

Рис. 8. Колірні акценти у зимовому колориті парку імені Т. Шевченка: а – будівлі університету; б – частка забарвлення довколишньої забудови в загальному колориті парку

Оскільки парк розташований поблизу навчальних корпусів Київського національного університету імені Тараса Шевченка, важливим є забезпечення сприятливої атмосфери для навчання студентів і для відпочинку відвідувачів за допомогою колористичної організації паркової території. Потрібно враховувати також історичний контекст, адже парк було закладено саме як університетський сквер, про що йшлося вище. Тож цю функцію парку можна вважати панівною. Разом із тим, окрім зазначеної основної, парк виконує й низку додаткових функцій та поєднує різні функціональні зони у своєму складі. Така багатофункціональність зумовлює складнощі у формуванні цільового колориту парку, тому кожену

функціональну зону потрібно розглядати окремо або використовувати спосіб акцентування основних видових точок. Під цільовим (функціональним) колоритом розуміємо колорит середовища, який сформовано відповідно до ідейного задуму, функціонального призначення об'єкта (чи окремої зони) або тематичного навантаження з урахуванням психофізіологічного впливу кольору на людину (Oleksiiuchenko et al., 2018; Mavko, 2018).

Варто зазначити, що червоний (як акцент), жовтий, помаранчевий, зелений кольори та їхні світлі відтінки, а також контрасти додаткових кольорів сприятливим чином впливають на розумову діяльність і можуть бути використані для формування функціонального

1. Функціональні особливості парку імені Тараса Шевченка

Тип парку за функціональним призначенням, природоохоронний статус	Провідна та другорядна функції парку	Функціональна зона
– поліфункціональний; – парк-пам'ятка садово-паркового мистецтва місцевого значення	1 – сприяння навчальному процесу; 2 – прогулянка, транзитна, тихого відпочинку, відпочинку дітей, меморіальна та культурно-просвітницька	– прогулянок і тихого відпочинку; – дитяча; – меморіальна зона

Примітка: 1 – провідна функція парку; 2 – другорядні функції парку (на сучасному етапі).

(цільового) колориту парків біля ЗВО, територій навчальних закладів, науково-дослідницьких зон (Oleksiiichenko et al., 2018; Mavko, 2018).

Щодо впливу наявного паркового колориту на психоемоційний стан відвідувачів можна зробити висновок, що він сприятливий як для навчальної роботи (червоний, жовтий, помаранчевий кольори), так і для відпочинку (зелений колір). І хоча в зимовий період часу тут переважають ахроматичні кольори (сірий – 22,4 %, темні синьо-чорні кольори мокрих стовбурів дерев – 22,3 %), їх дещо гнітючий

ефект урівноважується колірними акцентами (забарвлення навколишньої забудови, зокрема червоний і жовтий корпуси університету, та МАФів).

Грунтуючись на результатах аналізу функціонального призначення парку імені Т. Шевченка та наявного колориту пейзажів парку, підібрано основні кольори, що сприятимуть відтворенню функцій різних паркових зон (див. рис. 1) та запропоновано носії кольору, за допомогою яких краще вносити зміни в конкретному випадку (табл. 2). Це дасть змогу сформувати психологічно комфортне середовище для відвідувачів, що

2. Запропоновані цільові кольори та носії кольору для парку імені Тараса Шевченка

Функції парку та відповідні зони	Функціональні кольори	Носії кольору
1) сприяння навчальному процесу, транзитна функція (північно-східна і центральна частини парку)	– червоний (як акцент); – жовтий; – помаранчевий	– умовно-змінні (невеликі за площею МАФи); – мінливі (квітникове оформлення, солітери – дерева і кущі)
2) прогулянки і тихий відпочинок (зона прогулянок і тихого відпочинку) – блакитний; – синій; – фіолетовий (як акцент); – зелений (значні площі) – умовно-змінні (вічнозелені дерева та кущі); – мінливі (квітникове оформлення)		
3) відпочинку дітей (дитяча зона)	кольори відповідно до вікових категорій дітей: – до 9 років – пурпуровий, червоний, рожевий (особливо дівчатка); – 9–12 років – помаранчевий, жовтий, жовто-зелений, зелений; – після 12 років – відтінки блакитного і синього кольорів	– умовно-змінні (обладнання дитячого майданчика, лави і урни в зазначеній зоні); – мінливі (кущі, невисокі дерева)
4) меморіальна, культурно-просвітницька (зона біля пам'ятника Т. Шевченку)	кольори, відповідно до ідейного задуму (наприклад, українські національні кольори)	– постійні (мощення площі); – мінливі (квітникове оформлення, газон)

відповідатиме ідейному задуму об'єкта та його функціональному призначенню на етапі реконструкції.

Висновки і перспективи. У процесі дослідження проаналізовано наявну наукову інформацію щодо залежності колористичного вирішення об'єкта відповідно до його функціонального призначення та тематичного навантаження. Встановлено, що існує чітка залежність між колірним вирішенням та функцією об'єкта, що зумовлено психофізіологічною дією кольорів на людину.

За результатами оцінювання колориту парку імені Т. Шевченка визначено, що впродовж чотирьох пір року в парковому колориті переважає зелена гама кольорів (25,3–41,3 %), за винятком зимового колориту (1,4 %), через обмеженість видового складу вічнозелених рослин, та сіра колірна гама, яку формують заощені території (27,7–44,6 %). Парковий колорит є сприятливим як для навчальної роботи, так і для відпочинку, попри те, що в зимовий період часу тут переважають ахроматичні кольори, їхній дещо гнітючий ефект урівноважується колірними акцентами (9,9 %). Запропоновано колірні гами для формування цільового колориту парку та підібрано носії кольору, за допомогою яких можна поліпшити колорит на етапах реконструкції об'єкта.

Проектування об'єктів ландшафтно-ї архітектури з урахуванням їхнього колористичного вирішення сприятиме створенню комфортного середовища відповідно до його функціональних і тематичних особливостей.

Список літератури

- Bakker, I. C. (2014). *Uncovering the secrets of a productive work environment: A journey through the impact of plants and colour*. PhD dissertation, Technische Universiteit Delft, Netherlands.
- Blokhin, V. V. (1977). *Composition in industrial architecture*. Moscow: Vysshaya shkola (in Russian).
- Bos, T. (2008). *Living Colour: Harnessing the power of colour for trees and shrubs in public places*. Cuijk: Ebben Nurserymen.
- Castell von, C., Oberfeld, D., Welsch, R., & Hecht H. (2018). Cognitive performance and emotion are indifferent to ambient color. *Color Research & Application*, 43 (1), 65–74. Retrieved from <https://www.doi.org/10.1002/col.22168>
- Color Analysis. (2018). Retrieved from <https://mmavko.github.io/color-analysis/>
- Elliot, A., & Maier M. A. (2014). Color psychology: Effects of perceiving color on psychological functioning in humans. *Annual Review of Psychology*, 65, 95–120. doi: 10.1146/annurev-psych-010213-115035
- Frieling, H., & Auer, X. (1973). *Human, color, space*. Moscow: Stroizdat (in Russian).
- Kobayashi, S. (1991). *Color Image Scale*. New York: Kodansha America, Inc.
- Kucheriavyi, V. P. (2005). *Landscaping of settlements*. Lviv: Svit (in Ukrainian).
- Mavko, M. S. (2018). *Seasonal dynamics of the Kyiv park landscapes colouring*. PhD dissertation, National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine, Kyiv, Ukraine. Retrieved from <https://nubip.edu.ua/node/52261> (in Ukrainian)
- Oleksiichenko, N. O., Gatal'ska, N. V., & Mavko, M. S. (2018). *Scientific bases of assessment and modeling of park landscape colouring*. Kyiv: National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine (in Ukrainian).
- Oleksiichenko, N. O., & Krachkovska, M. V. (2016). *Landscape-architectural organization of the territories of the universities of Kyiv (history, current state and perspective of development)*. Monograph. Kyiv: Kompyrnt (in Ukrainian).
- Panksenov, G. I. (1988). *Formation of the colour environment of the central coastal areas of the largest historic city (on the example of Gorky city)*. PhD dissertation, Moscow

- Architecture Institute, Moscow, Russia (in Russian).
- Rodichkin, D. I. (Ed.). (1990). Architect's Guide: Landscape Architecture. Kyiv: Budivel'nik (in Russian).
- Serdyuk, I. I., & Kurt-Umerov, V. O. (1987). Urban environment and optimization of human activity. Lviv: Vysshaya shkola Publishing Center of Lviv University (in Ukrainian).
- Stepanov, N. N. (1985). Colour in the interior. Kyiv: Vyshcha shkola (in Ukrainian).
- Teodornskiy, V. S., Gorbatoval, V. I., & Gorbatoval, V. I. (2011). Landscaping of settlements with basics of City Planning. Moscow: Academy Publishing Center (in Russian).
- Trehub, N. Ye. (2006). Results of quantitative assessment experiments of color forming effect in architecture and design objects in the context of urban environment visual comfort. Municipal economy of cities. Series: Engineering Sciences and Architecture, 69, 363–368. Retrieved from <http://khg.kname.edu.ua/index.php/khg/article/view/3449>
- Ulrich, R. S. (1986). Human responses to vegetation and landscapes. Landscape and Urban Planning, 13 (1), 29–44. doi:10.1016/0169-2046(86)90005-8
- Voronina, O. N., & Voronina, A. V. (2007). Color dynamics of urban landscape. 3th scientific and practical seminar. N. Novgorod (Russia), 37–42 (in Russian).
-

N. O. Oleksiichenko, M. S. Mavko (2019). The peculiarities of assessment and formation of functional coloring of the Taras Shevchenko Park in Kyiv.

UKRAINIAN JOURNAL OF FOREST AND WOOD SCIENCE, 10(2):91-102.

<http://dx.doi.org/10.31548/forest2019.02.091>.

The application of coloristics in landscape architecture is a promising direction that enables using color to form the landscape objects in accordance with their functional and thematic peculiarities. The purpose of the research is to analyze the available scientific information regarding the dependence of the color solution of landscape architecture objects and their functional and thematic purpose as well as to assess park coloring and to develop recommendations for the formation of its functional (target) coloring. The Taras Shevchenko Park in Kyiv is the target of our research. Landscape coloring assessment was carried out according to Oleksiichenko et al. (2018), that provides for the following: photographing main park viewpoints during the four seasons, processing these photos using graphic editors and determining percentages of main colors in the park landscape. The determining of park functional features was done according to classifications proposed by Rodichkin, 1990; Kucheriaviy, 2005; Teodornskiy et al., 2011, et al.

The dependence of color solution of landscape architecture objects according to their functional purpose was analyzed. The colored patterns, in which the coloring of the Taras Shevchenko Park is formed in different seasons, were determined. In general, the green color scheme (25.3 - 41.3 %) dominates in the park coloring, except for winter coloring (1.4 %), which is due to the poor assortment of evergreen plants, and the gray color scale that forms the paths paving (27.7 - 44.6 %). The current park coloring is favorable for both study work and recreation, as a result of color influence of on the psycho-emotional state of visitors. Although achromatic colors dominate in the winter, their oppressive effect is balanced by a significant segment of color accents (9.9 %). The color schemes were proposed for forming the functional (target) coloring of the park in particular for as memorial, playground, walking areas, etc. Also, the color bearers, which enable alteration of the park colouring at the reconstruction stage, were proposed.

Keywords: park landscape coloring, functional (target) coloring, greenery, park, seasons.

Отримано : 26.12.2018 р.